

[Nørlund.]

Blokade, der forhindrede Spaniens Adgang til Bomuld, Olie og Gummi, vilde Landets industrielle Liv og Transportvæsen snart blive lammet og Franco „kvalt“.

Jeg kan forsikre Dem om, at det højst vil være et Spørgsmaal om 20 Dage“, er han saa optimistisk at tilføje til Slut.

Det, man anmoder om, er altsaa, at man ganske simpelt nu behandler Franco paa tilsvarende Maade, som man i sin Tid behandlede Republikken, da den kæmpede for Livet, og det turde ikke være noget ubilligt Krav.

Det er naturligt, at et Spørgsmaal af saa stor Betydning er blevet diskuteret overalt i Verden. Det blev det ogsaa paa UNO's Generalforsamling i Vinter i London. Da blev der af Panama stillet en Resolution, som gik ud paa, at man bekræftede de Erklæringer fra San Francisco og Potsdam, som jeg har nævnt tidligere, og anbefalede Medlemmerne — jeg citerer —:

„at tage Aand og Bogstav i disse Erklæringer i Betragtning i deres fremtidige Forhold til Spanien“.

Dette Resolutionsforslag blev ændret paa norsk Forslag, saaledes at man ikke mere talte om at tage Aand og Bogstav i Betragtning, men at „handle i Overensstemmelse med Aand og Bogstav...“ o. s. v.

Jeg vil ogsaa gerne lige citere den Motivering, som den norske Delegations Leder, Ambassadør Colban, kom med i den Anledning. Han sagde:

„...tage det i Betragtning og tænke lidt over det, og hvis det ikke er bekvemt, saa feje det til Side; men jeg ønsker, at Regeringerne virkelig handler i Overensstemmelse med den Plan, som Stormagterne har fastlagt, og som vi i vore Hjerter alle er enige i“.

Denne Resolution om, at man skulde handle i Overensstemmelse med Aand og Bogstav i den Fordømmelse af Franco-Styret, som skete i San Francisco og Potsdam, blev enstemmigt vedtaget, og det maa allermindst sige, at man derved gav frie Hænder for enhver til at handle i Overensstemmelse med sin Opfattelse af det fascistiske Spanien. Men samtidig tror jeg ogsaa, man kan sige, at der ikke mindst i Kraft af Colbans Motivering foreligger en ret tydelig Tilskyndelse til at følge Eksilregeringens Appel.

Saa vidt jeg ved, har 10 eller 11 af de Stater, der er Medlemmer af De Forenede Nationer, siden afbrudt Forbindelsen med Franco-Spanien, men derudover har jeg ogsaa set Bladmeddelelser om, at den Underkomité, som Sikkerhedsraadet nedsatte, har

udsendt Spørgsmaal til Medlemsstaterne af De Forenede Nationer om deres Syn paa Franco-Regeringen og hvilke Foranstaltninger der burde træffes. Der er Hovedtrækene i Norges Svar mig bekendt. Man svarede, at man foreløbig ikke havde diplomatiske Forbindelser med Franco, idet der hverken var en Franco-Gesandt i Norge eller en norsk Gesandt i Madrid. Samtidig udtalte man fra norsk Side Vilje til at støtte ethvert Initiativ og enhver international Aktion, der maatte blive taget af De Forenede Nationer.

Fra dansk Side foreligger der ikke nogen officiel Stillingtagen til dette Spørgsmaal, som ogsaa er af væsentlig Betydning for det danske Folk, idet vore udenrigspolitiske Problemer i høj Grad er forbundet med Spørgsmaalet om en total Udryddelse af Fascisme og Herrefolksdrømmerier. Vi har ligesom de andre Medlemmer af De Forenede Nationer stemt for, som jeg nævnte før, „at handle i Overensstemmelse med“ den nævnte Vurdering af Franco-Spanien. Men kan vi sige, at vi har gjort det? Vinteren igennem har vor Handel med Spanien paa Grundlag af den Handelsaftale, som det var en af Regeringens første Handlinger at forny, ligget paa et usædvanlig højt Niveau. Saa vidt jeg har kunnet se af Tabellerne, har vi væsentlig sendt Maskiner og lignende derned, forholdsvis betydningsfulde Varer, og saa vidt jeg har kunnet se, har vi til Gengæld derfor modtaget især Sydfrugter, Appelsiner, Nødekærner o. lign. Nu ved jeg godt, at disse Kærner er en Vare, som Regeringen synes at have en besynderlig Forkærlighed for, men man kan vel ikke ligefrem paastaa, at der hersker Mangel paa disse Varer her i Landet, og jeg ser gerne, at den højtærede Udenrigsminister redegør for, hvad vor Handel paa Spanien har drejet sig om i den senere Tid.

Jeg har ogsaa med Tilfredshed set Meddelelser om, at man, aabenbart ikke uden Sammenhæng med det Røre, der har været om Sagen herhjemme, vilde lade Handelsaftalen udløbe den 1. April, men jeg har til Gengæld med mindre Tilfredshed set, at Samhandelen i April stadig har været betydelig, endda paa visse Punkter stigende, og ud fra dette mener jeg ikke man kan sige, at vi har handlet i Overensstemmelse med den Vurdering af Franco-Spanien, som jeg har nævnt.

Den højtærede Udenrigsminister erklærede paa UNO-Generalforsamlingen i London — jeg citerer —:

„Det er af den yderste Vigtighed, at Resterne af den fascistiske Lære, hvor den